

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 10Co/23/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8324202371
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 07. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Kohút
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2025:8324202371.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mareka Kohúta a sudcov JUDr. Jozefa Angeloviča a JUDr. Mareka Košča, v právnej veci žalobkyne: A. B., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom C. XXXX/XX, XXX XX D., proti žalovanej: E. F., nar. X.XX.XXXX, trvale bytom F. XXX/XX, XXX XX C. G. H., právne zastúpená: JUDr. Janka Vasilíková, advokátka, so sídlom Kudlovská 1, 066 01 Humenné, IČO: 36162183, v konaní o zaplatenie 958,07 eur s prísl., o odvolaní žalovanej proti uzneseniu Okresného súdu Humenné, č. k. 13C/52/2024-95 zo dňa 25.3.2025, takto

rozhodol:

Mení uznesenie súdu prvej inštancie v jeho napadnutej časti výroku II. tak, že žalovaná má proti žalobkyni nárok na náhradu trov prvoinštančného konania v rozsahu 100 %.

Žalovaná má proti žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie prvou výrokovou časťou konanie zastavil a druhou žiaden zo strán nepriznal právo na náhradu trov konania.

2. V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že predmetom tohto konania bolo zaplatenie sumy 958,07 eur s prísl. ako dlžného nájomného a náhrada spôsobenej škody, ako aj povinnosť žalovanej zaplatiť žalobkyni trovy konania vo výške 100 %. Žalobkyňa pred prvým riadnym pojednávaním vo veci zobrala podanú žalobu späť v celom rozsahu z dôvodu, že žalovaná uhradila v hotovosti pohľadávku žalobkyne, nárok na náhradu trov konania si neuplatnila.

3. V predmetnej právnej veci došlo k späťvzatiu žaloby v celom rozsahu skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu alebo pojednávanie. V zmysle uvedeného preto súd osobitne žalovanú nevyzýval na súhlas so zastavením konania, a podľa vyššie citovaných ustanovení CSP nezistiac žiadnu prekážku konanie v celom rozsahu zastavil.

4. V danej právnej veci žalovaná procesne zavinila zastavenie konania, preto by súd priznal nárok na náhradu trov konania žalobkyni v súlade s § 256 CSP, avšak súd na tomto mieste konštatuje, že žalobkyni do rozhodnutia vo veci žiadne trovy nevznikli, pričom zaplatený súdny poplatok bude žalobkyni vrátený samostatným uznesením. Súd preto o trovách konania rozhodol podľa § 255 CSP a s poukazom na čl. 17 CSP tak, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

5. Proti tomuto uzneseniu, a to proti druhému výroku, podala žalovaná včas odvolanie, nakoľko súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, napadnuté rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

6. Žalovaná dôrazne popierala, aby pred termínom pojednávania uhradila v hotovosti nároky žalobkyne. Žalovaná v priebehu tohto súdneho pojednávania systematicky popierala nároky žalobkyne čo do

základu a výšky, nakoľko žalobkyňa podala proti žalovanej nedôvodnú žalobu na základe nepravdivých, vykonštruovaných skutkových tvrdení s cieľom získať od žalovanej majetkový prospech v rozpore s dobrými mravmi.

7. Podľa žalovanej žalobkyňa v súdnom konaní nepreukázala splnenie žiadnej z podmienok pre úspešné uplatnenie nároku na zaplatenie dlžného nájomného vo výške 375,- eur, keď žalobkyňa okolností, ktoré spôsobila svojim špekulatívnym konaním, keď žalovanej nepotvrdila prijatie platby nájomného zaplateného k rukám žalobkyne vopred dňa 21.1.2023 za mesiac február 2023.

8. Žalobkyňa o zaplatení nároku žalovanou po podaní žaloby v intenciách žalobného nároku nepredložila súdu žiaden dôkaz, z ktorého by bolo zrejmé, že zaplatením pohľadávka žalobkyne zanikla, čo malo viesť k späťvzatiu žaloby. V tomto súdnom konaní neboli hodnoverne preukázané skutočnosti pre záver o procesnej zodpovednosti žalovanej za zavinenie zastavenia konania. Žalobkyňa sa so žalovanou poslednýkrát stretla na pojednávaní dňa 23.9.2024 v konaní vedenom na Okresnom súde Humenné pod sp. zn. 5C/31/2024. Od tohto dátumu žalovaná sa so žalobkyňou ani s jej synom I. B. nestretla, nemala s nimi žiaden písomný, ani telefonický a ani osobný kontakt. Z tohto dôvodu žalovaná nemohla v hotovosti uspokojiť nároky žalobkyne. Žalovaná zdôrazňuje, že po negatívnych skúsenostiach so žalobkyňou by jej už žiadne peniaze v hotovosti nedávala. V priebehu konania žalobkyňa zobrala žalobu späť bez toho, aby žalovaná jej nárok uspokojila, a teda ide o procesné zavinenie na strane žalobkyne.

9. Na základe vyššie uvedeného žalovaná v rámci svojho odvolacieho návrhu navrhla, aby odvolací súd napadnuté uznesenie vo výroku II. zmenil tak, že žalovaná má proti žalobkyňi nárok na náhradu trov konania v plnej výške a zároveň priznal žalobkyňi náhradu trov odvolacieho konania.

10. Žalobkyňa vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalovanej odmietla tvrdenia uvádzané žalovanou v odvolaní, považovala ich za zavádzajúce a popierajúce skutočnému stavu veci. Podľa žalobkyne táto pred termínom pojednávania dňa 25.3.2025 našla vo svojej poštovej schránke obálku s finančnou hotovosťou zodpovedajúcou výške uplatneného nároku. Táto úhrada bola vykonaná bez akéhokoľvek kontaktu zo strany žalovanej. Skutočnosť nájdenia obálky nie je žalovaná schopná vierohodne poprieť. Žalovaná v odvolaní predkladá nepravdivé a účelové tvrdenia, ktorými sa snaží dodatočne vyhnúť procesným dôsledkom svojho správania. Žalovaná nepredložila žiadne relevantné dôkazy na podporu svojich tvrdení. Žalobkyňa v priebehu konania preukázala svoje tvrdenia listinnými dôkazmi, ktoré majú priamu súvislosť s predmetom sporu. Rozhodnutie okresného súdu považuje žalobkyňa za správne a spravodlivé, keď si neuplatnila nárok na náhradu trov konania, hoc by na to mala nárok, vzhľadom na správanie žalovanej.

11. Žalobkyňa preto považovala odvolanie žalovanej za nedôvodné, založené na účelových a nepravdivých tvrdeniach a navrhla, aby odvolací súd odvolanie žalovanej zamietol a potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie v celom rozsahu.

12. Žalovaná vo svojej duplike k vyjadreniu žalobkyne k jej odvolaniu dôrazne poprela, aby pred termínom pojednávania mala tak absurdným spôsobom, bez predchádzajúceho upozornenia a kontaktu so žalobkyňou a najmä po predchádzajúcich negatívnych skúsenostiach s platením nájomného, zaplatiť žalobkyňi finančnú hotovosť zodpovedajúcu žalovanej sume vloženú do obálky, ktorú žalobkyňa mala údajne nájsť vo svojej poštovej schránke. Aj keď žalobkyňi rozhodne nie je možné uprieť kreativitu vo vymýšľaní skutkového stavu, údajné nájdenie obálky s vysokou finančnou hotovosťou v jej poštovej schránke bez ďalšieho nepreukazuje, že táto finančná hotovosť v obálke skutočne zodpovedala výške uplatneného nároku ani, že by malo ísť o zaplatenie žalovanej sumy a ani, že tieto finančné prostriedky mala vložiť do poštovej schránky žalovaná. Nie je možné uveriť tvrdeniu žalobkyne o zaplatení finančnej hotovosti vyššie popísaným spôsobom, keďže na strane žalovanej neexistoval žiaden relevantný dôvod, aby peňažné nároky žalobkyne, ktorých základ a výšku neuznávala v priebehu celého súdneho konania a doposiaľ neuznáva, mala uspokojiť anonymným spôsobom spoliehajúc sa na dôvtip žalobkyne, že pochopí o aké finančné prostriedky ide a z akého právneho dôvodu a tým sa vedome vystavila možnému riziku uplatnenia nárokov žalobkyne voči nej novou žalobou na súde. Žalobkyňa nezobrala žalobu späť preto, že by jej žalobkyňa mala zaplatiť, ale výlučne len preto, že žalovanou predložené dôkazy jasne preukazovali nedôvodnosť podanej žaloby smerujúcej k uplatneniu fiktívnych nárokov.

13. Žalobkyňa vo svojom vyjadrení k duplike žalovanej opätovne poukázala, že jej žalovaná dlhovala finančné prostriedky, ktoré našla v obálke vo svojej poštovej schránke, obsahujúcu presne túto sumu v hotovosti bez sprievodného listu. Nikto by okrem žalovanej nemal vedomosť o výške tohto záväzku a dôvod doručovať jej presnú sumu požadovanú v žalobe. Na základe toho žalobkyňa v dobrej viere oznámili súdu, že predmetná suma bola doručená a že nárok bol fakticky uspokojený. Preto žalobkyňa navrhla prerušenie konania (zrejme mala žalobkyňa na mysli zastavenie konania – poznámka odvolacieho súdu) bez uplatnenia trov. A to aj napriek tomu, že ako žalobkyňa mala plný nárok na náhradu trov konania, keď žaloba bola plne oprávnená. Trovy konania si vedome neuplatnila v snahe ukončiť spor slušne.

14. K uvedenému vyjadreniu žalobkyne žalovaná svoje vyjadrenie nepodala.

15. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP) oprávneným subjektom - stranám, v ktorých v neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP) po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 165 CSP) preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP) s prihliadnutím ex offio na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré nezistil (§ 380 ods. 2 CSP) viazaný skutkovým stavom tak ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CSP) postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej je dôvodné.

16. Podľa § 255 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

17. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

18. Podľa § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

19. Obsahom základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 a 4 Ústavy Slovenskej republiky je aj to, že strana sporu, ktorá v konaní, spravidla v spore uspela, má zásadne právo na to, aby sa jej nahradili všetky trovy, ktoré zaplatila vo vecnej súvislosti s uplatnením tohto základného práva. Citované ust. § 255 ods. 1 CSP vyjadruje základnú zásadu uplatňujúcu sa pri náhrade trov konania. Vo všeobecnosti platí, že náhradu trov konania ovláda zásada úspechu vo veci, ktorá je doplnená zásadou zavinenia v ust. § 256 ods. 1 CSP. Zmyslom využitia zásady zavinenia je sankčná náhrada nákladov konania, ktoré by pri jeho riadnom priebehu nevznikli, uložená rozhodnutím súdu tomu, kto ich vznik zavinil. K zastaveniu konania môže dôjsť z rôznych procesných dôvodov (napríklad pre nezaplatenie súdneho poplatku, pre nedostatok podmienok konania, z dôvodu späťvzatia návrhu alebo žaloby a pod.). Pri zastavení sporového konania je potom pre vyriešenie otázky náhrady trov konania kľúčové zistenie, či, a pokiaľ áno, ktorá zo strán z procesného hľadiska zastavenie konania zavinila. Pojem „procesné zavinenie“ sa posudzuje výlučne z procesného hľadiska a je nevyhnutné vykladať ho komplexne a extenzívne. Zásada procesnej zodpovednosti je inštitútom procesného práva, a preto rozhodujúcimi skutočnosťami na posúdenie tejto zodpovednosti sú tie, ktoré vznikli po začatí sporu. Zavinenie však nie je možné interpretovať v doslovnom jazykovom zmysle, ale vo vzťahu príčinnej súvislosti, v ktorom príčinou je správanie sa strany sporu. Prvok zavinenia môže byť aj náhoda, napr. odpadnutie predmetu sporu, pretože nič z toho nie je možné pripočítať na ľarchu toho, kto sa iba bránil. Pokiaľ jedna procesná strana zaviní, že konanie muselo byť zastavené, pričom o veci nemôže byť meritórne rozhodnuté a zistené, či bola žaloba podaná dôvodne, vzniká jej zásadne povinnosť nahradiť druhej procesnej strane trovy konania. Kritérium procesného zavinenia je potom treba posudzovať z objektívneho hľadiska, a to vo vzťahu medzi tým, čo žalujúca strana v konaní požadovala, resp. akého výsledku sa domáhala, a skutočnosťou, pre ktorú žalujúca strana neskôr vzala žalobu späť s tým, aby konanie bolo zastavené.

20. Z citovaných ustanovení vyplýva, že ak dôjde k zastaveniu sporového konania v dôsledku späťvzatia žaloby, potom je povinnosťou súdu pri rozhodovaní o trovách konania skúmať procesnú zodpovednosť pri zastavení konania na oboch procesných stranách, teda aj na strane žalobcu, aj na strane žalovaného.

Zásada procesnej zodpovednosti za zavinenie vyjadrená v ust. § 256 CSP znamená, že trovy je povinná nahradiť tá zo strán, ktorá zavinila, že vznikli. Pojem „procesné zavinenie“ sa posudzuje výlučne z procesného hľadiska a je nevyhnutné vykladať ho komplexne a extenzívne. Zásada procesnej zodpovednosti je inštitútom procesného práva, a preto rozhodujúcimi skutočnosťami na posúdenie tejto zodpovednosti sú tie, ktoré vznikli po začatí sporu. Zavinenie však nie je možné interpretovať v doslovnom jazykovom zmysle, ale vo vzťahu k príčinnej súvislosti, ktorou príčinou je správanie sa protistrany sporu. Prvok zavinenia môže byť aj náhoda, napr. odpadnutie predmetu sporu, pretože nič z toho nie je možné pripočítať na ľarchu toho, kto sa iba bránil. Pokiaľ jedna procesná strana zaviní, že konanie muselo byť zastavené, pričom o veci nemôže byť rozhodnuté a zistené, či bola žaloba podaná dôvodne, vzniká jej zásadná povinnosť nahradiť druhej procesnej strane trovy konania. Za osobu, ktorá zavinila zastavenie konania, je považovaný aj žalovaný, ktorý svoj dlh splnil po začatí sporu a vyvolal tým u žalobcu nevyhnutnosť späťvzatia dôvodne podanej žaloby.

21. Civilný sporový poriadok neobsahuje ustanovenia obdobné ust. § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p., v zmysle ktorého v prípade zastavenia konania vo všeobecnosti platilo, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Z tejto všeobecnej zásady existovali dve výnimky (§ 146 ods. 2 O.s.p.), ktoré sa do ust. § 256 ods. 1 CSP premietli ako pravidlo. Ako už bolo uvedené (bez ohľadu na to, že do Civilného sporového poriadku nebola výslovne prevzatá druhá veta ust. § 146 ods. 2 O.s.p.) naďalej platí, že ak sa pre správanie žalovaného vzala späť žaloba, ktorá bola podaná dôvodne, je žalovaný povinný nahradiť trovy konania, pretože nesporne zavinil zastavenie konania.

22. V prejednávanej veci bolo preto kruciálnou otázkou posúdenie, ktorá z procesných strán zavinila zastavenie konania, a to či žalobkyňa, ktorá zobrala svoju žalobu bezdôvodne, t. j. bez úhrady žalovanou, späť alebo toto konanie zavinila žalovaná, ktorá uhradila žalobkyňi ňou požadovanú čiastku.

23. Žalobkyňa aj v podanom vyjadrení k odvolaniu žalovanej argumentovala tým, že v nijako bližšie neoznačenej obálke vo svojej poštovej schránke našla presnú sumu, ktorú požadovala na žalovanej vo výške 671,87 eur, a preto nadobudla presvedčenie, že túto sumu mohla uhradiť len žalovaná a svoj návrh zobrala späť. Naopak žalovaná uvedenú skutočnosť vo svojom odvolaní poprela argumentujúc najmä s okolnosťami nedôvodnosti žaloby ako aj tým, že už len vzhľadom na súdne konanie vedené medzi stranami sporu, by k takejto úhrade dlžnej sumy nikdy nepristúpila už aj z dôvodu právnej istoty.

24. Odvolací súd sa v celom rozsahu priklonil k argumentácii žalovanej, keď tak ako to vyplýva zo spisu, žalovaná aktívne popierala počas celého konania nárok žalobkyne a na preukázanie svojich tvrdení predkladala a navrhla vykonať dôkazy. Výšku ani základ žalovaného nároku preto žalovaná neuznávala, a to ani sčasti, preto je vylúčené aby pristúpila k takejto úhrade. Navyiac žalovaná už v čase domnej úhrady bola v konaní zastúpená právnou zástupkyňou – advokátkou, ktorá by už aj vzhľadom na nielen tento spor vedený medzi týmito účastníkmi, ale aj na spor vedený na tom istom súde medzi tými istými stranami v opačnom procesnom postavení o vrátenie depozitu, nikdy neodporučila svojej klientke takúto absurdnú úhradu dlžnej čiastky, a to hotovosťou v anonymnej obálke vhodenej do poštovej schránky žalobkyne, ktorú úhradu mohla žalobkyňa, v prípade ak by aj bola vykonaná, kedykoľvek poprieť a uplatňovať si naďalej svoj nárok tvrdiac, že k tejto údajnej úhrade nedošlo.

25. Žalobkyňa sa snažila preniesť dôkazné bremeno na preukázanie týchto tvrdení na žalovanú, ale je to naopak, žalobkyňa, ktorá s touto argumentáciou anonymnej úhrady v hotovosti prišla, aby toto bremeno tvrdenia uniesla preukázanými dôkazmi, ktoré by boli dostatočne pre záver súdu o tom, že žalovaná je procesne zodpovedná za zastavenie tohto súdneho konania a mala by znášať trovy konania žalobkyňi.

26. K uvedenej skutočnosti žalobkyňa nepredložila súdu žiaden dôkaz a ani takýto neoznačila. Má to za následok to, že žalobkyňa neuniesla bremeno tvrdenia, čo vedie k záveru súdu o jej procesnom zavinení zastavenia konania.

27. Aj z obsahu tohto psiu je nepochybné, že medzi stranami sporu panovali zlé vzťahy, preto pokiaľ si žalobkyňa uplatnila okrem istiny aj úrok z omeškania a náhradu trov konania, je nepravdepodobné aby už na tomto príslušenstve netrvala, ale naopak zobrala na základe tejto anonymnej úhrady svoju žalobu v celom rozsahu späť, vystavujúc sa riziku, že z dôvodu procesného zavinenia zastavenia konania bude znášať náhradu trov konania.

28. Na základe vyššie uvedených skutočností odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 388 CSP zmenil tak, že priznal žalovanej proti žalobkyni nárok na plnú náhradu trov prvoinštančného konania.

29. Rovnako tak pri náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 tak, že v odvolacom konaní úspešnej žalovanej priznal plný nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalobkyni v celom rozsahu, o výške ktorých bude rozhodnuté v súlade s ust. § 262 ods. 2 CSP súdom prvej inštancie prostredníctvom súdneho úradníka.

30. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Prešove pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).